

Jornada Anual Alumni 2022

La Pedrera, Barcelona

Professor Turiel, alumnis,

La interessant conversa mantinguda entre el professor Antonio Turiel -aprofito ara per agrair-li la seva participació- i la nostra vicerectora Àngels Fitó m'ha suggerit tres idees que m'agradaria compartir amb vosaltres.

En primer lloc, la importància del llenguatge. Els humans som sobretot paraula. Amb la paraula ens donem a conèixer, ens expliquem i coneixem el món. Però també amb paraules -amb d'altres paraules- ens amaguem, enganyem i ens enganyem, i ens allunyem del món. **Mai la tria de paraules és innocent.**

Així, mentre per un cantó hem pres consciència dels efectes catastròfics de l'activitat humana i s'ha imposat el concepte d'"emergència climàtica", per l'altre hem plantejat com a antídote el sintagma "transició energètica", una expressió màgica que, suposadament, ens ha de permetre passar de les energies fòssils a les renovables com qui prem un interruptor.

«Hi ha encara grans canvis a fer de caràcter tecnològic, cultural i econòmic; i, sobretot, hi ha la necessitat d'entendre que no tot podrà ser igual.»

Però rere aquesta transformació, i com ens ha subratllat el nostre convidat, hi ha encara grans canvis a fer de caràcter tecnològic, cultural i econòmic; i, sobretot, hi ha la necessitat d'entendre que no tot podrà ser igual. Hi haurà coses que haurem de fer diferent, hi haurà coses que ja no podrem fer, hi haurà coses que ens haurem de replantejar completament.

Com va escriure l'historiador britànic Eric Hobsbawm: "Si la humanitat ha de tenir un futur, no serà prolongant el passat o el present. Si intentem construir el tercer mil·lenni sobre aquestes bases, fracassarem. I el preu del fracàs, això és, l'alternativa a una societat transformadora, és l'obscuritat."

I contra aquesta foscor, què podem fer? Si aneu a trobar el lema de les primeres universitats de Madrid i Barcelona, veureu que comparteixen la mateixa sentència llatina: "*Libertas perfundet omnia luce*". És a dir, "la llibertat ho omplirà tot de llum". Avui, per actualitzar aquesta vella expressió, ens caldria substituir el substantiu llibertat per coneixement: "**el coneixement ho omplirà tot de llum**".

«La importància de comptar amb polítiques educatives que, tot defugint eufemismes i catastrofismes, afavoreixin el talent, l'educació, la cultura, la recerca, la formació, l'intercanvi, la curiositat intel·lectual...»

I aquesta ha estat la segona aportació de la conversa que m'agradaria subratllar: la importància de comptar amb polítiques educatives que, tot defugint eufemismes i catastrofismes, afavoreixin el talent, l'educació, la cultura, la recerca, la formació, l'intercanvi, la curiositat intel·lectual... Ras i curt: que afavoreixin el coneixement.

Només sota el guiatge del coneixement serà possible entomar aquestes imprescindibles transformacions, tot alineant-les amb horitzons de futur com l'Agenda 2030. En aquest sentit, la comunitat Alumni de la UOC és una poderosa palanca de coneixement. I aquí enllaço amb la tercera idea: **el compromís personal i el compromís col·lectiu**.

Perquè la vostra rellevància no es mesura pel volum -tot i que cent mil alumnis no són poca cosa-, sinó per la suma d'històries personals com les que hem escoltat avui aquí. Com recordava l'Anna Armengol, potser no heu "triat sempre el camí més fàcil", però mai heu permès rebaixar la vostra ambició.

«La suma dels vostres coneixements i experiències té un potencial multiplicador a l'hora de treballar cap a un futur sostenible, democràtic, humanista i just.»

Per això, la suma dels vostres coneixements i experiències té un potencial multiplicador a l'hora de treballar cap a un futur sostenible, democràtic, humanista i just. És evident que els temps són incerts, tant en l'àmbit econòmic com en el geopolític; però, com ens recorda la novel·lista Marta Rojals, cal evitar que la por paralitzi el pensament¹.

---

¹ Marta Rojals, "Ets pobre? No siguis pobre!", blog a *Vilaweb* (<https://www.vilaweb.cat/noticies/ets-pobre-no-sigujs-pobre/>), 25 d'octubre de 2022.

Cadascú en el seu àmbit, els alumns de la UOC sumeu, al talent propi i als coneixements específics adquirits en la vostra titulació, una sèrie de capacitats pròpies que van de les competències digitals a la gestió del temps o la capacitat d'organització i superació. **Perquè vosaltres sou singulars i diferencials, nosaltres com a universitat també ho hem hagut de ser.**

«La UOC està en constant transformació per adaptar-se als nous temps, però, sobretot, per respondre a les necessitats dels seus estudiants -nous o reenganxats- i a les exigències de la societat que ens acull.»

La UOC està en constant transformació per adaptar-se als nous temps, però, sobretot, per respondre a les necessitats dels seus estudiants -nous o reenganxats- i a les exigències de la societat que ens acull.

Quan el 2013 vaig assumir el càrrec, ho feia conscient que ens calia créixer per ser sostenibles. Créixer en nombre de projectes de recerca, de titulacions, d'estudiants, d'ambició i de projecció. Però també créixer en qualitat. Avui que celebrem el nostre 25+2 aniversari penso que, gràcies a l'equip de la UOC i gràcies a vosaltres, estem en el bon camí.

Per sostenir aquestes afirmacions podria recórrer als reconeixements externs, a les dades objectives o fins i tot a rànquings universitaris com el del Times Higher Education, que ens situa entre els deu millors centres d'Espanya i els 600 millors del món. Però **cap rànquing resulta més revelador** -ni em fa sentir, personalment i institucionalment, més orgullós- **que quan em trobo amb algú de vosaltres** -a Canàries, a Colòmbia, a Tarragona o a Boston- **i, en presentar-vos, sempre afegiu "a la UOC" rere el vostre grau, màster o postgrau.**

No se m'acut una millor mostra d'orgull de pertinença. Com a "rector... de la UOC!", el meu més sincer reconeixement.

Moltes gràcies.